

Barbara Cartland

A woman with dark, curly hair is shown in profile, looking upwards and to the left. She is wearing a light-colored, possibly white, dress with a ruffled collar. The background is a solid, deep blue. At the bottom of the image, there is a dense field of white flowers with yellow centers, likely cherry blossoms. The overall aesthetic is classic and elegant.

Armasta mind kui meest

Barbara Cartland
Loved For Himself
1992

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 1992 by Cartland Promotions

All rights reserved.

© 2007 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10392

ISBN 978-9949-20-024-5

Kirjastuse AMOR kõiki raamatuid võite osta Interneti-poest aadressil
www.ersen.ee

Autori märkus

Inglismaal püsis teenijaskonna hierarhiline ülesehitus kuni Teise maailmasõjani.

Kui mina 1927. aastal abiellusin, oli minu abikaasa õde kaksteist aastat oma vennast vanem. Tema toaneitsi oli maruvihane, kuna ta pidi minu toaneitsi pärast loobuma oma kohast ülemteenri paremal käel. See tekitas palju paksu verd.

Mu ämma majas töötas 18 teenijat, kuid suurtes majades võis see arv ulatuda isegi neljakümne kuni viiekümneni.

Nagu ütles üks teenijatüdruk, kellega ma rääkisin, oli see alamatele toateenijatele vägagi meelt mööda, sest andis neile võimaluse tantsida tentsikutega, kes valiti välimuse ja pikkuse järgi. Nad pidid olema pikemad kui 180 sentimeetrit.

BARBARA CARTLAND

Kahekümnendatel suhtlesin ma ühe väga rikka mereväes teeniva noore mehega, kellel oli oma väikelennuk. Piloot, kes selle eest hoolitses, oli ühtlasi tema kammer-teener.

Mu sõber lendas Šotimaale, et külastada Dunrobini lossis Sutherlandi hertsogit.

Pärast esimest ööd ütles piloot oma isandale:

„Kas teie õhtu möödus kenasti, söör?”

Mu sõber vastas:

„Suhteliselt igavalt. Õhtusöögilauas oli vaid paar inimest ning hiljem mängisime bridži.”

„Oh, härra, te oleks pidanud tulema meiega allkorrusele,” vastas piloot, „meil oli võrratu õhtu! Me jõime šampanjat ja tantsisime kuni kella üheni öösel!”

Sajandi alguse Woburnis maksis Bedfordi hertsog iga nädal palka oma kahe tuhande pealisele majas ja väljaspool maja töötavale teenijaskonnale. Nagu ta ise ütles, oli see riik riigis, sest tänu oma müürseppadele, kiviraiujatele, puuseppadele, maalritele, isiklikele pesu ja muudele osakondadele olid nad praktiliselt sõltumatud.

Esimene peatükk

1818

*M*ounteagle'i markii astus oma kaarikust välja ning ütles kutsarile:

„Tule tunni aja pärast tagasi.”

„Hea küll, mu härra.”

Markii kõndis trepist üles White'si klubisse, kus uksehoidja teda lugupidavalt tervitas.

Läbi hommikutoa avatud ukse nägi ta, et mees, kellega ta soovis kohtuda, istub sügavas nahkses tugitoolis.

Markii oli just teel tema poole, kui ta kuulis läheduses kellegi sosinat:

„Ettevaatust, Mounteagle on siin! Taeva päralt, ära lase tal kihlveduderaamatut näha!”

Markii tõmbus tahtmatult pingule.

BARBARA CARTLAND

Tänu imetlusväärsele enesekontrollile suutis ta jätta vaatamata suunas, kust hääl oli tulnud.

Selle asemel kõnetas ta sihilikult üht klubiliiget toa teises servas, kellega oli hiljuti kohtunud Newmarketis.

„Kas sa võitsid?” küsis ta.

„Mul ei ole nii palju õnne kui sinul!” vastati.

Siis keeras markii paremale ning nägi, kes oli sosis-tanud.

Ilma silma pilgutamata sammus ta sõbra Charles Carringtoni poole, kes juba ootas teda.

„Sa jäid hiljaks, Johnnie!” ütles too. „Ma hakkasin juba mõtlema, et mõni virvatuluke on sind oma haardesse püüdnud!”

„Ei, ma jäin hiljaks, sest kirjutasin kirja,” vastas markii.

„Kas ma võin kolm korda arvata, kellele sa kirjutasid?” küsis lord Charles.

„Ei,” vastas markii, „tegele parem oma asjadega.”

Ta sõber naeris ja kutsus teenija, et tellida pudel šampanjat.

Kui teenija pudeliga naasis, ütles markii talle:

„Too mulle kihlveduderaamat.”

„Hea küll, härra.”

White'si klubi kihlveduderaamat oli legendaarne.